

קסו. מה דין הבן באופנים הבאים:

- א. נשבעו שניהם והודה האב בלבד.
- ב. נשבעו שניהם והודה הבן. (קד:)

א. אם אין עדים – הבן פטור מקרן וחומש. ואם יש עדים – משלם הבן קרן וחומש ופטור מן האשם.
ב. אם הגזילה קיימת – משלם קרן וחומש. ואם אינה קיימת – פטור מן החומש, וחייב בקרן אם יש אחריות נכסים, ועמד האב בדין קודם מיתתו.

קסז. א. גזל חפץ השהו פרוטה, והזול – האם וכמה חייב להשיב לבעלים (מה הדין כשהחפץ בעינו, ומה הדין כשאינו בעינו)?

- ב. גזל חפץ פחות משהו פרוטה – האם חייב להשיבו?
- ג. גזל שני חפצים השוים יחד פרוטה אחת, והחזיר אחד מהם – האם חייב להחזיר את השני, והאם מתקיימת כאן מצות השבה? (קה.)

א. אם החפץ בעין – משיבו כמות שהוא (כחמץ שעבר עליו הפסח). ואם לאו – משלם כפי שוויו בעת הגזילה.
ב. לפי לשון ראשונה בדברי רב פפא, משמע שחייב להשיבו, שמא תייקר שוב. וללשנא בתרא דר"פ, וכן משמע מדברי רבא – אינו חייב. (ע' תד"ה אמר).
ג. נסתפקו בגמרא מה דינו. ובפירוש המסקנא נחלקו הראשונים אם חייב להשיב או לא. ולכו"ע אין כאן גזילה כעת, ומאידך לא התקיימה מצות השבה בהשבת חצי הפרוטה. (ולל"ק דרב פפא הנ"ל, נ' ודאי שחייב להשיב החפץ הנשאר, שמא תייקר).

קסח. א. גזל חמץ ועבר עליו הפסח, וכפר ונשבע לשקר והודה – האם חייב קרבן שבועה? ומה הדין אם נשבע לפני שהגיע הפסח?

- ב. הגזול ממון מחבירו ושיקר בשבועה לומר שלא גזלו אלא מצאו, ואחר כך הודה – האם חייב קרבן שבועה?
 - ג. עד אחד שנשבע לחבירו שאינו יודע לו עדות, והודה – האם חייב קרבן שבועה? (קה:)
- א. רבא הסתפק בדבר, ומדברי רבה הוכיחו שחייב. וכל זה כשנשבע לאחר שנאסר, אבל אם קודם, הרי יש כאן כפירת ממון גמורה, וחייב (עפ"י רש"י. והאחרונים דנו אם יכול לומר הש"ל, או משלם תשלומין מעליא – ע' מ"מ גזילה ג, ה; חז"א ועוד).
ב. בגמרא אמרו (אליבא דרבה) שתלוי, אם אומר לו הילך – פטור, ואם לאו – חייב.
ג. מחלוקת תנאים. וכן אמוראים נחלקו בדבר.

קסט. א. האם אדם נפסל לעדות במקרים הללו: 1. כפר בפקדון 2. כפר במלוה.

- ב. הכופר בפקדון ולא נשבע – האם חייב הוא באונסין, כגזולן? (קה:–קו.)

א. הכופר בפקדון נפסל לעדות לדעת רב ששת. ודוקא אם הפקדון בידו, אבל אם הוא באגם אינו אלא כמשתמט ומדחה אותו ולא נפסל. וכן הכופר במלוה, כיון שאין בידו לפרוע עתה, אינו אלא כמשתמט ולא נפסל. ואם נשבע – פסול בשניהם.
ב. רב ששת אמר שנעשה גזולן ומתחייב באונסין. ודוקא כשהפקדון ברשותו ולא באגם.

קע. שומר שתבעו חבירו, ונשבע כדי להיפטר, ואחר כך נודע ששיקר – האם וכמה משלם, באופנים הבאים:

- א. בטענת 'אבד' ובאו עדים ולא הודה.
- ב. בטענת 'אבד' והודה.
- ג. בטענת 'נגנב' ובאו עדים ולא הודה.
- ד. בטענת 'נגנב' ובאו עדים ואח"כ הודה.
- ה. בטענת 'נגנב' והודה ואח"כ באו עדים. (קו.)